

عنوان مقاله:

فهم تجربه زیسته پدران دارای فرزند معلول: یک مطالعه پدیدارشناسی تفسیری

محل انتشار:

پژوهشنامه مددکاری اجتماعی، دوره 8، شماره 28 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 60

نویسندگان:

اسماعیل نوروزی - گروه جامعه شناسی دانشکده حقوق و علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، شهر تبریز، ایران

محمد عباس زاده - گروه جامعه شناسی دانشکده حقوق و علوم اجتماعی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

داشتن فرزند معلول، بار روانی اجتماعی سنگینی بر خانواده وارد می کند و پدر به عنوان مدیر خانواده، سنگینی این بار را بیشتر احساس می کند. هدف این پژوهش، فهم تجربه زیسته پدران دارای فرزند معلول ذهنی با روش کیفی و با تکیه بر پدیدارشناسی تفسیری و نظریه پردازان مهمی همچون: هوسرل، هایدگر، مرلوپنتی، شوتس، فوکو، بوردیو و ون مانن است. روش نمونه گیری، نمونه گیری هدفمند است که با بیست نفر از پدران دارای فرزند معلول ذهنی دارای پرونده در اداره بهزیستی شهرستان، با در نظر گرفتن معیارهایی از جمله زندگی فرزند معلول در خانه و راضی به مصاحبه شدن و سایر معیارها، مصاحبه های عمیقی صورت گرفت. داده ها براساس هرمنوتیک مضاعف تحلیل و توصیفات متنی شرکت کنندگان به توصیفات ساختاری تبدیل شد. نتایج منجر به شناسایی یک مقوله مرکزی با عنوان بار پدر دارای فرزند معلول و سه مضمون اصلی بار معطوف به فرد، بار معطوف به خانواده و بار معطوف به اجتماع شد. یافته ها سرشار از تجارب منفی فردی و آسیب های روحی و روانی مانند استرس، اضطراب، افسردگی، سیری از زندگی، و تجارب خانوادگی همچون نامناسب بودن روابط با همسر و فرزندان، فرزندان باهم و تجارب اجتماعی مثل داغ های ننگ، انگ های اجتماعی، طرد و انزوای اجتماعی بود و از فشار سنگین بار مالی و اقتصادی حکایت داشت. توجه به تجربه زیسته پدران بجای مادران، نوآوری مهم این پژوهش بود. نتیجه این شد که تعامل همه ی بارها با یکدیگر، فشار بار پدری را نیازمند حمایت و توجه می کند.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی تفسیری، پدران دارای فرزند معلول، معلول ذهنی، تجارب زیسته، بارپدری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1580398>

